

PARTER**Kärande**

Erik Evrén, 19551113-0212
Dalgångsvägen 6
139 41 Värmdö

Ombud: Advokat Sven-Erik Ekbäck
Advokat Sven-Erik Ekbäck AB
Box 3517
103 69 Stockholm

Svarande

Dödsboet efter Kerstin Asp, 19330115-1605
Sandfjärdsgatan 120 Lgh 1604
120 56 Årsta

Dödsbodelägare 1: Evelina Asp, 20060714-6248
Klockar Malms Väg 32 Lgh 1103
182 34 Danderyd

Vårdnadshavare för Evelina Asp: Annelie Blomquist Asp
Klockar Malms Väg 32 Lgh 1103
182 34 Danderyd

Ombud för Evelina Asp: Advokat Emelie Franzer
Elander Advokatbyrå AB
Mäster Samuelsgatan 9
111 44 Stockholm

Dödsbodelägare 2: Margareta Evrén, 19630524-0068
Bordsvägen 33 Lgh 1001
122 46 Enskede

DOMSLUT

1. Tingsrätten fastställer att Erik Evrén har bättre rätt än dödsboet efter Kerstin Asp till tavlan "Dansscen, den Filippinska danserskan", som målats av Fernando Amorsolo y Cueto.
 2. Dödsboet efter Kerstin Asp ska ersätta Erik Evréns rättegångskostnader med 172 803 kr, varav 165 000 kr avser ombudsarvode inklusive mervärdesskatt, plus ränta på beloppet beräknad enligt 6 § räntelagen från dagen för denna dom till dess full betalning sker.
-

BAKGRUND

Erik Evrén är gift med Margareta Evrén (tidigare Asp) som är dotter till Kerstin och Åke Asp (nedan makarna Asp). Åke Asp avled år 2009 och i bouppteckningen efter honom redovisades bohaget och lösöret såsom ”sedvanligt bohag” till ett sammanlagt värde om 20 000 kr. Kerstin Asp avled i januari 2020. Margareta Evrén och Evelina Asp, den senare i egenskap av barnbarn, är dödsbodelägare i dödsboet efter Kerstin Asp (nedan dödsboet). Annelie Blomquist Asp är Evelina Asps mor och vårdnadshavare. I samband med bouppteckningen efter Kerstin Asp uppstod tvist rörande äganderätten till en tavla som sedan flera år tillbaka hade hängt i makarna Asps hem. Tavlan bär namnet ”Dansscen, den Filippinska danserskan” och är målad av Fernando Amarsolo y Cueto, 1892–1972, som anses vara en av Filippinernas mest inflytelserika målare. Enligt Bukowskis är tavlan målad år 1953. Tavlans mått är ca 61x76 cm, den är inte inglasad och ramen är utsirad och svagt guldfärgad. På tavlan finns en märkning med texten ”Phil Match”. Tavlan förvaras numer hos Bukowskis som har satt ett utropspris om ca 400 000–500 000 svenska kronor.

Erik Evrén har gjort gällande att tavlan tillhör honom och att han fått den i gåva av sin farfar Sigurd Eurén medan Evelina Asp har gjort gällande att den tillhör dödsboet.

I målet är ostridigt att Sigurd Eurén är Erik Evréns farfar, att Sigurd Eurén var anställd i Svenska Tändsticksaktiebolaget (nedan STAB) och Swedish Match koncernen samt att han under 1930-talet var stationerad i Shanghai, Kina.

BEGÄRAN OCH INSTÄLLNING

Erik Evrén har begärt att tingsrätten ska fastställa att han har bättre rätt än dödsboet efter Kerstin Asp till tavlan ”Dansscen, den Filippinska danserskan”, som målats av Fernando Amorsolo y Cueto. Erik Evrén har även begärt ersättning för sina rättegångskostnader.

Evelina Asp har för dödsboets räkning bestridit Erik Evréns begäran. Hon har vidare begärt ersättning för rättegångskostnader.

Margareta Evrén har för dödsboets räkning medgett Erik Evréns begäran.

GRUNDER FÖR TALAN

Erik Evrén

Erik Evrén äger tavlan som han år 1980 fick i gåva av sin farfar Sigurd Eurén. Sedan gåvan fullbordades hängde tavlan hos Erik Evrén i hans våning på Götgatan i Stockholm. Erik och Margareta Evrén träffades i slutet av 1980-talet. Margareta Evrén flyttade in till Erik Evrén 1989. De gifte sig 1990 och flyttade till en nybyggd villa vid årsskiftet 1990/91. Tavlan förvarades där till dess Erik Evrén sensommaren 1992 deponerade tavlan hos sina svärföräldrar makarna Asp där den sedan kommit att hänga kvar. Erik Evrén har inte överlåtit tavlan eller frånhänt sig äganderätten till den.

Evelina Asp

Erik Evrén är inte ägare av tavlan utan den tillhör dödsboet. Tavlan var vid Kerstins Asps frånfälle i hennes besittning och har sedan lång tid tillbaka funnits i makarna Asps besittning i deras hem. Besittningen medför en presumtion för att tavlan tillhör dödsboet och det saknas skäl att frångå den presumtionen. Den påstådda gåvan av tavlan från Sigurd Eurén till Erik Evrén har inte fullbordats eftersom kravet på tradition inte uppfyllts och det inte heller upprättats någon skriftlig utfästelse därom.

UTVECKLING AV TALAN

Erik Evrén

Närmre om Sigurd Euréns och senare Erik Evréns förvärv av tavlan

Sigurd Eurén var under större delen av sitt yrkesverksamma liv bosatt i Shanghai. Där gifte han sig år 1925 och fick senare två söner, Erik Yngve Evrén och Rolf Evrén. Han var anställd vid STAB och dess dotterbolag Philippine Match Company Ltd. sedan

1919. Han blev initialt fabrikschef och senare ansvarig för bolagets affärer i Kina. År 1941 flyttade familjen Eurén till Sverige och bosatte sig i Jönköping. Vid flytten till Jönköping togs allt bohag från bostaden i Shanghai hem till Sverige. Där ingick bl.a. en rad värdefulla föremål såsom bruksföremål, möbler, konst, mattor och porslin. En hel del hade Sigurd Eurén låtit tillverka i Kina och annat hade han köpt. Flytten till Sverige administrerades av Sigurd Euréns arbetsgivare. Sigurd Eurén fortsatte därefter anställningen vid STAB:s huvudkontor i Jönköping som ansvarig för "the department of STAB:s overseas interests, especially those in Asia and South America".

År 1958 gick Sigurd Eurén i pension. Den omtvistade tavlan är enligt Bukowskis daterad 1953. Eftersom Sigurd Eurén då var bosatt i Sverige har tavlan mest sannolikt överlämnats till honom i samband med pensioneringen. Bukowskis sålde under 2013 ett annat verk av Fernando Amoroso med samma märkning "Phil Match" som den omtvistade tavlan, vilket är en förkortning av Philippine Match Company Ltd. Av särskilt intresse är att den tavlan enligt Bukowskis var en avskedsgåva till nuvarande ägares man vid pensionering från Svenska Tändsticksbolaget, Stockholm. Vidare sålde Bukowskis under 1975 och 2019 föremål ur Sigurd Euréns samling. Mot denna bakgrund bedömer Bukowskis att det är en trovärdig proveniens att den omtvistade tavlan tillhört Sigurd Eurén.

År 1957 förvärvade Sigurd Eurén och hans hustru en fastighet på Fritiofsvägen 5 i Djursholm med en stor villa om ca 300 kvm dit de då flyttade. Där bodde makarna till år 1980 då de beslutade sig för att flytta till ett äldreboende i Stocksund. Det nya boendet var betydligt mindre och det var därför nödvändigt att avveckla en stor del av bohaget och lösöret i villan.

Inför försäljning och avveckling av fastigheten fick makarnas två söner och deras barn möjlighet att gå igenom och fördela föremålen mellan sig. Makarnas son Erik Yngve Evrén med familj var sedan lång tid bosatta i U.S.A. Det beslöts därför att så många som möjligt skulle komma till Sverige under sommaren 1980 för att gå igenom alla saker och diskutera hur dessa skulle fördelas i samförstånd.

Under tre veckor i juli 1980 samlades alla berörda på Fritiofsvägen, med undantag för Erik Evréns kusin Robert Evrén och farmodern som inte hade möjlighet att komma dit. Den amerikanska grenen hade inte möjlighet att frakta över eller förvara lösöre i någon större omfattning. Det bestämdes därför att de skulle kompenseras med kontanter. Flera auktionshus bjöds in för att bedöma och välja föremål som ansågs ha bäst förutsättningar för auktion. Den svenska grenen, dvs. sonen Rolf Evrén, Erik Evrén och hans två syskon fick välja vad de ville ha av de föremål som inte var aktuella för auktion. Erik Evrén valde bl.a. den omtvistade tavlan och andra saker av ostasiatiskt ursprung. Fastigheten i Djursholm såldes med tillträde efter sommaren 1980. Inför köparens tillträde erhöll Erik Evrén tavlan och övriga föremål som han hade fått av farföräldrarna. Genom att tavlan överlämnades till honom, traderades, fullbordades gåvan och det finns inga formaliakrav för gåvor av lös egendom. Tavlan hade då inte ett sådant värde att den föranledde gåvoskatt. Oaktat detta skulle det inte ha framgått av hans inkomstdeklaration eftersom beskattningsförfarandet sköttes av Länsstyrelsen.

Närmare om deponeringen av tavlan hos makarna Asp och händelserna därefter
Tavlan fanns sedan i Erik Evréns besittning och hängde hemma hos honom i de bostäder som han hade efter att ha flyttat från föräldrahemmet.

Erik och Margareta Evrén träffades år 1988. De köpte strax därefter en obebyggd fastighet på Värmdö och började till stor del själva bygga ett hus. De flyttade in omkring år 1990/1991. Tavlan fick ingen plats i huset. Våren 1991 föddes deras första dotter. Efter dotterns födelse började Erik och Margareta Evrén planera för en fristående byggnad. Margareta Evrén var då gravid. I februari 1993 föddes deras andra dotter. De insåg svårigheten att under byggnadstiden förvara skrymmande, ömtåliga och värdefulla föremål. De var rädda att föremålen skulle kunna skadas. Erik och Margareta Evrén beslutade sig för att sälja en matta som Erik Evrén hade fått av sin farfar. Mattan var för stor för att få plats under byggnadstiden och även ömtålig med tanke på småbarnen. Erik och Margareta Evrén funderade också på hur de skulle förvara tavlan, som är stor och även ömtålig. Det slutade med att de tillfrågade Margareta Evréns föräldrar makarna Asp om tavlan fick deponeras i deras lägenhet, där den skulle vara

säker. Makarna Asp accepterade detta med glädje och tavlan fraktades till deras lägenhet sensommaren 1992.

Efter många och utdragna diskussioner med kommunen fick Erik och Margareta Evrén slutligen tillstånd att sammanbygga de två fristående byggnaderna. Omkring årsskiftet 1996/1997 var detta klart. Erik och Margareta Evrén insåg att tavlan inte riktigt passade in i det färdiga husets inredning och karaktär. Makarna Asp tillfrågades om tavlan fick hänga kvar hos dem tills vidare, vilket accepterades.

Erik Evrén började därefter måla egna alster och hemmet fylldes med målningar som han inte lyckades sälja. Tavlan kom därför att bli kvar hos makarna Asp. Erik Evréns kontakter med makarna Asp var utomordentligt goda. Han möttes av en stor välvilja, generositet, omtanke och en absolut okränkbar hederlighet. Familjerna har stöttat varandra. Erik och Margareta Evrén har även lånat ut betydande belopp till makarna Asp. För Erik Evrén fanns det alltså inga som helst tvivel om att makarna Asp var att lita på till hundra procent. Varken han eller Margareta Evrén hade någon tanke på att lånet av tavlan skulle dokumenteras. Makarna Asp tyckte om tavlan och de var tack samma för att få låna den vilket glädde Erik och Margareta Evrén. Tavlan blev kvar hos makarna Asp.

Erik Evrén har aldrig tvekat på att den egendom som han fick av sin farfar, däribland tavlan, är värdefull. Eftersom han aldrig har haft för avsikt att sälja eller ge bort egendomen, med undantag för den omnämnda mattan, har han inte låtit utföra några värderingar.

Varken Margareta Evrén, i egenskap av dödsbodelägare, makarna Evréns döttrar, i egenskap av legatarier, eller Erik Evrén, har medverkat till eller accepterat att tavlan överlämnats till Bukowskis.

Omkring den 19 januari 2020 hade Margareta Evrén telefonkontakt med Annelie Blomquist Asp i anledning av barnbarnens förestående besök i Kerstin Asps hem för att fördela bohag och lösöre, vilket barnbarnen erhållit som legat. Under samtalet framhöll Margareta Evrén att tavlan tillhör Erik Evrén. Senare under boutredningen tog Annelie Blomquist Asp kontakt med Bukowskis, utan att förankra detta med övriga rättsägare. Den 5 februari 2020 fick Margareta Evrén ett sms från Annelie Blomquist Asp som meddelade att hon "...imorgon..." (den 6 februari) skulle åka till lägenheten med Bukowskis. Annelie Blomquist Asp uppgav att hon skulle låta Bukowskis titta på en byrå men nämnde ingenting om tavlan.

Den 6 februari 2020 tog Annelie Blomquist Asp emot representanter för Bukowskis i Kerstin Asps lägenhet. Annelie Blomqvist Asp tog under besöket i lägenheten telefonkontakt med Margareta Evrén och berättade att Bukowskis var på plats i lägenheten och bedömde tavlan som värdefull. Margareta Evrén framhöll under samtalet att tavlans betydande värde var känt, liksom alla föremål som kommer från Erik Evréns farfar samt påpekade att Erik Evrén äger tavlan. Efter samtalet med Margareta Evrén överlämnade Annelie Blomquist Asp tavlan till Bukowskis, trots att hon vid två tillfällen under senare tid underrättats om att tavlan tillhör Erik Evrén. Hennes agerande, som saknat förankring hos övriga rättsägare, är egenmäktigt och självvåldigt. Hon har olovligen rubbat dödsboets besittning till tavlan. Senare samma dag framförde Gabriella Evrén, legatarie, till Annelie Blomquist Asp, att agerandet var respektlöst samt att tavlan tillhör Erik Evrén och inte ingår i kvarlåtenskapen efter Kerstin Asp.

Närmare om bouppteckningen efter Åke Asp

Åke Asp avled år 2009. Bouppteckningen efter Åke Asp saknar varje antydning till att dödsboet efter Åke Asp och/eller Kerstin Asp skulle vara ägare av en mycket värdefull tavla. Av bouppteckningen framgår vidare makarnas Asps reservskuld till Margareta och Erik Evrén.

Evelina Asp*Närmare om de påstådda förvärven av tavlan*

De omständigheter som har förts fram avseende hur tavlan har förvärvats kan inte vitsordas. Det vitsordas att Sigurd Eurén var anställd i Swedish Match koncernen och under 1930-talet var stationerad i Shanghai, men inte att han skulle ha varit stationerad i Filippinerna. Vidare ifrågasätts det som anförts avseende att tavlan är märkt med företagsnamnet Phil Match då det inte är fastställt att detta de facto är en vedertagen förkortning av Swedish Match Philippines, Inc. När det sedan gäller Bukowskis bedömning av tavlans proviens är det enbart Erik Evrén som har tillgodosett Bukowskis med informationen och det är inte klarlagt om Bukowskis har fått all tillgänglig information.

Vid gåvans påstådda överlämnande till Erik Evrén tillämpades den så kallade gåvoskatten i Sverige enligt lag (1941:416) om arvsskatt och gåvoskatt. I enlighet med lagens bestämmelser skulle Erik Evrén, tillika gåvomottagaren, ha erlagt gåvoskatt eftersom han på grund av tavlans höga värde inte skulle ha åtnjutit skattefrihet. Det bör därför framgå av hans inkomstdeklaration från 1980. Evelina Asp är som tidigare har framhållit av den bestämda uppfattningen att gåvan inte är fullbordad eftersom kravet på tradition aldrig har uppfyllts och det inte heller upprättats någon skriftlig utfästelse därom. Då Erik Evrén menar att gåvan oaktat detta har fullbordats borde han ha beskattats för denna.

Närmare om den påstådda deponeringen av tavlan och händelserna därefter

De omständigheter som har förts fram avseende hur tavlan förvarats under tid kan inte vitsordas. Annelie Blomquist Asp, som var gift med makarna Asps son Anders Asp fram till dennes frånfälle, hade en nära relation med sin svärmor Kerstin Asp. Från det att Annelie Blomquist Asp lärde känna familjen år 1994 har ingen någonsin nämnt att tavlan rätteligen tillhör Erik Evrén och hon har pratat om tavlan med Kerstin Asp. Kerstin Asp var under sina sista år i livet väldigt tydlig med hur hon önskade att hennes kvarlåtenskap, och särskilt bohaget, skulle fördelas. Oaktat detta antydde hon aldrig att tavlan inte tillhörde henne eller att den tillhörde Erik Evrén. Hon var också under hela

sitt liv ytterst noga med att dokumentera viktiga saker och det finns ingen som helst dokumentation på att Erik Evrén skulle ha lånat ut en dyrbar tavla till henne. Inte heller någon annan i familjen, såsom Margareta eller Erik Evrén, har någonsin omnämnt att tavlan inte skulle tillhöra dödsboet. Först i samband med att bouppteckning skulle för rättas efter Kerstin Asp och tavlan lämnades in för värdering, varvid det framkom att tavlan hade ett högt värde, framfördes påståendet om att Erik Evrén var den rättmätiga ägaren.

Det finns en plausibel förklaring till hur tavlan kan ha införskaffats av makarna Asp. En sådan är att förvärvet skett i samband med att Åke Asp och hans far Viktor i åkte runt i landet och musicerade, en annan är att makarna Asp förvärvade tavlan av en vän till dem som var gallerist och som de köpt andra tavlor av.

Vad som påstås kring tavlans överlämnande till Bukowskis är inte med sanningen överensstämmande. Efter Kerstin Asps frånfall fick Annelie Blomquist Asp i uppdrag att tillse tömning av Kerstin Asps lägenhet så snart som möjligt för att parterna skulle kunna lämna den till försäljning. Margareta Evrén och barnen hade å sin sida i uppdrag att ordna allt runt begravningen. Den 5 februari 2020 skrev Annelie Blomquist Asp till Margareta Evrén och förmedlade att hon skulle åka till Kerstin Asps lägenhet tillsammans med Bukowskis för att undersöka om något gick att sälja innan tömning och efter barnbarnen valt minnessaker efter makarna Asp, enligt legatet i testamentet. Margareta Evrén gjorde ingen invändning mot detta.

Den 6 februari 2020 träffade Annelie Blomquist Asp Bukowskis i lägenheten för att gå igenom lösöret. Bukowskis uppgav då att tavlan kunde vara värd 300 000–400 000 kr i utgångsvärde men att de behövde undersöka och värdera den innan de kunde ge besked och att de för detta behövde ta med tavlan. Under tiden Annelie Blomquist Asp befann sig i lägenheten ringde hon till Margareta Evrén och berättade om värderingen samt frågade om lov att lämna ut tavlan. Margareta Evrén gav sitt tillstånd till att Bukowskis fick ta med tavlan. Annelie Blomquist Asp ombesörjde ett kvitto från dem utställt i Kerstin Asps dödsbo och sickade via sms en sammanfattning till Margareta Evrén

samma kväll tillsammans med kopia på kvittot. Det av motparten åberopade meddelandet från Gabriella Evrén till Annelie Blomquist Asp skickades efter denna händelse, dvs. efter att värdet blivit känt. Det var således först efter att tavlans värde blev känt som påståendet om att den tillhörde Erik Evrén framfördes.

Den 7 februari 2020 ringde Erik Evrén upp Annelie Blomquist Asp. Han var enligt uppgift mycket aggressiv och hävdade att tavlan var hans. Erik Evrén lät meddela med hot att han kände flera av dem på Bukowskis och andra som kunde göra Annelie Blomquist Asps liv besvärligt. Annelie Blomquist Asp försökte förmedla att hon företrädde sin dotter och att Överförmyndarnämnden var inblandade sett till att dottern är minderårig. Detta medförde vidare att Annelie Blomquist Asp inte kunde ingå någon form av överenskommelse utan Överförmyndarens tillstånd. Erik Evrén blev mycket upprörd av detta och krävde att få tala med Överförmyndaren. Enligt uppgift har Erik Evrén talat med Karin Ernestål på Överförmyndarnämnden i Danderyd och även fått denna information av henne. Annelie Blomquist Asp skickade därefter ett förklarande mail till Erik Evrén.

Den 8 februari 2020 sände Erik Evrén ett mail till Annelie Blomquist Asp där han uppgav att han ville att de säljer tavlan. Då det först krävdes en validering av att tavlan var äkta var det dock inte möjligt vid detta tillfälle. Annelie Blomquist Asp svarade Erik Evrén och förklarade än en gång bakgrunden till sin inställning i frågan.

Den 11 september 2020 sände Margareta Evrén ett mail till Annelie Blomquist Asp vari hon uppgav att de varit i kontakt med Bukowskis för att berätta om proveniensen, dvs. den historia motparten inledningsvis uppgav även i detta mål.

Den 22 september 2020 validerade Bukowskis tavlan och ansåg att den var äkta mot bakgrund av den av motparten uppgivna historien. Den 23 januari 2021 sände Margareta Evrén ett mail till Annelie Blomquist Asp vari hon skrev att de går med på att sälja tavlan i enighet med testamentet mot att hon ombesörjer försäljning och arvskifte.

Den 9 februari 2021 sände Annelie Blomquist Asp, genom ombud, brev till Margareta Evrén samt Erik och Margareta Evréns döttrar Johanna och Gabriella med en begäran om fullmakt för att Annelie Blomquist Asp skulle kunna genomföra försäljningen enligt önskemål.

Den 11 februari 2021 sände Annelie Blomquist Asp via mail till Gabriella Evrén information om värderingar från två andra auktionsverk som vid en försäljning på den asiatiska marknaden hade värderat tavlan till ett betydligt högre belopp än Bukowskis. Dagen efter, den 12 februari 2021 erhöll Annelie Blomquist Asp ett mail från Gabriella Evrén med besked om att de bestämt sig för att anlita eget ombud.

Under den efterföljande rättsprocessen har Erik Evréns uppgifter avseende Sigurd Euréns förvärv av talan fullständigt ändrats vartefter ny information framkommit som var oförenlig med den första berättelsen. Det är anmärkningsvärt och påståendena framstår som en ren efterhandskonstruktion.

Närmare om bouppteckningen

Det finns inget som tyder på att vare sig Åke eller Kerstin Asp har haft vetskap om tavlans höga värde. Det är Erik Evrén som är förrättningsman i bouppteckningen efter Åke Asp och som även ingivit bouppteckningen. Inte heller när Åke Asp gick bort har Erik Evrén gjort anmärkning om att han lånat ut en mycket värdefull tavla på sätt som påstås.

UTREDNINGEN

På Erik Evréns begäran har partsförhör hållits med honom och med Margareta Evrén, samt vittnesförhör med hans syster Monica Evrén och bekanta Maria Lindmark. På Evelina Asps begäran har partsförhör under sanningsförsäkran hållits med Annelie Blomquist Asp. De hördas uppgifter kommer redovisas i relevanta delar i domskälen nedan.

Erik Evrén har som skriftlig bevisning åberopat handlingar från Bukowskis rörande den aktuella tavlan, en annan tavla samt andra föremål som sålts ur Sigurd Euréns samling, Aktiebolaget Pettersson & Holmströms brev den 11 januari 1955 till Sigurd Eurén, utdrag ur STAB:s interntidning 1958 i samband med Sigurd Euréns pensionering, Gabriella Evréns Messenger-kommunikation den 6 februari 2020 med Annelie Blomquist Asp samt bouppteckningar efter Åke och Kerstin Asp.

Evelina Asp har som skriftlig bevisning åberopat aktbilagor i detta mål, mail från Erik Evréns ombud samt korrespondens mellan Annelie Blomquist Asp och Erik, Margareta respektive Gabriella Evrén.

DOMSKÄL

Utgångspunkter för prövningen

Erik Evrén har bevisbördan för sitt påstående om att han har bättre rätt till tavlan än dödsboet. För att fullgöra sin bevisbörda ska han styrka sitt påstående. Vidare bör nämnas att det i tvistemål om bättre rätt till lös egendom inte finns någon presumtion kopplad till besittningen och att bevisvärderingen därför inte som i utskningsmål kan ta sin utgångspunkt i en sådan presumtion. Bevisvärderingen ska, liksom i andra tvistemål, ske enligt principen om fri bevisvärdering. Vid den bevisvärderingen kan besittningen till den omtvistade egendomen utgöra en mer eller mindre stark indikation på att egendomen tillhör besittaren, men det förhållandet måste vägas mot den övriga bevisningen i målet. Om käranden lägger fram tillräcklig bevisning ska han eller hon förklaras äga bättre rätt till egendomen om inte motparten för egen del presenterar sådant stöd för sina invändningar att kärandens utredning inte längre kan anses tillräcklig. Frågan om käranden har fullgjort sin bevisbörda får avgöras genom en slutlig avvägning av all den framlagda bevisningen. (Se "Bättre rätt till fordon I-III" NJA 2019 s. 765 med hänvisningar.)

Sigurd Euréns och senare Erik Evréns påstådda förvärv av tavlan

Erik Evrén har påstått att han år 1980 fick tavlan i gåva av sin farfar Sigurd Eurén, som i sin tur mest sannolikt hade fått tavlan i pensionsgåva av sin arbetsgivare i samband med dennes pensionering år 1958.

Vad först avser Sigurd Euréns påstådda förvärv av tavlan är det enligt tingsrätten inte av avgörande betydelse i målet att det kan klarläggas exakt när och hur detta skedde. Erik Evrén måste dock styrka att Sigurd Eurén vid tidpunkten för den påstådda gåvan år 1980 var ägare av tavlan, eftersom det är en förutsättning för att en gåva ska kunna komma till stånd.

I denna del är det till att börja med ostridigt att tavlan är målad av en filippinsk konstnär på 50-talet och att den är märkt med texten ”Phil Match”. Det är vidare klarlagt att Sigurd Eurén under större delen av sitt yrkesverksamma liv var anställd i STAB, som var en del av Swedish Match-koncernen, och att han under en period var stationerad i Kina. Av utdrag ur STAB:s interntidning 1958 framgår att Sigurd Eurén var en framstående person inom STAB och att han arbetade internationellt; han var under en tid stationerad i Kina och ansvarade sedan för bolagets internationella affärer särskilt i Asien och Sydamerika. När det gäller just märkningen framstår det som närliggande att det är en förkortning av bolagsnamnet Philippine Match Company Ltd, vilket bolag var en del av STAB-koncernen. Detta, liksom påståendet om hur Sigurd Eurén kan ha förvärvat tavlan, får också stöd av Bukowskis bedömning av en tidigare såld tavlas proviens som är målad av samma konstnär och har samma märkning. Den tavlas proviens har angetts enligt följande: ”Philippine Match Co, Manilla, Filippinerna. Därefter avskedsgåva till nuvarande ägares man vid pensionering från Svenska Tändsticksbolaget, Stockholm, omkring 1980”. Bukowskis har utifrån detta samt med beaktande av tidigare sålda föremål ur Sigurd Euréns samling och den information de fått från Margareta Evrén bedömt att tavlan har en trovärdig proviens. Sammantaget framstår det med hänsyn till den skriftliga utredningen som fullt troligt att tavlan har tillhört Sigurd Eurén och att han har erhållit den genom sitt arbete i STAB.

I samma riktning talar den muntliga bevisning som Erik Evrén har åberopat i form av hans egna och hans syster Monica Evréns uppgifter. De har båda gett uttryck för att de har starka och tydliga minnen av tavlan från sin barndom då de spenderade mycket tid tillsammans med farföräldrarna i deras villa i Djursholm. De har båda detaljerat och samstämmigt beskrivit såväl tavlans utseende som platsen där den hängde i farföräldrarnas villa liksom de minnen de har av tavlan från den tiden. Dessa uppgifter talar med styrka för att tavlan tillhört och innehafts av Sigurd Eurén.

När det sedan kommer till Erik Evréns förvärv av tavlan har han till stöd för sitt påstående om detta åberopat sina egna uppgifter. Han har därvid i förhör lämnat en berättelse som i huvudsak överensstämmer med vad som framgår under utveckling av talan ovan med bland annat följande tillägg. När han och hans syskon fick välja vad de ville ha från farföräldrarnas hem fastnade han för tavlan eftersom den var vacker och betydelsefull för honom med anledning av att han hade växt upp med den. Farfadern godkände valen och uppdelningen skedde inte utifrån sakernas värde, som i många fall inte var känt. Han fick sammanlagt runt 80 föremål, bland annat tavlan, porslin, kinesiska svärd, träsnitt och en filippinsk köpmanskista. Flytten av alla saker arrangerades genom att ett bud kom och lämnade av sakerna. Vid den tidpunkten bodde han på Lilla Essingen där tavlan kom att hängas upp. Några år senare flyttade han till den större lägenheten om 90 kvm på Götgatan. I vardagsrummet fick han då plats med en stor matta som han hade fått från farfadern och i den väl tilltagna entréhallen hängde han upp tavlan och placerade köpmanskistan.

Erik Evréns uppgifter om att han fick tavlan i gåva av sin farfar får stöd av Monica Evréns vittnesmål. Hon har lämnat en med honom samstämmig berättelse om hur de gick till när hon och syskonen fick välja föremål i farföräldrarnas hus samt uppgett att Erik Evrén bland annat valde den aktuella tavlan. Hon har vidare berättat att hon med säkerhet kan säga det var just den aktuella tavlan som tidigare hade hängt hos farföräldrarna som hamnade hos Erik Evrén och att hon blev glad av att se den i hans lägenhet på Götgatan när hon var där på besök, eftersom tavlan var ett minne för henne.

Erik Evréns uppgifter i denna del får vidare stöd av Margareta Evréns och Maria Lindmarks förhörsuppgifter. De har båda lämnat detaljerade beskrivningar av tavlans utseende och deras minnen av den hängandes i Erik Evréns lägenhet på Götgatan. Margareta Evrén, som bodde med Erik Evrén i lägenheten en tid, har beskrivit tavlans utseende och sin egen uppfattning av denna samt berättat att den hängde i mellanrummet efter hallen med köpmanskistan nedanför. Även Maria Lindmark har berättat att hon såg tavlan vid flera tillfällen i Erik Evréns lägenhet på Götgatan. Hon har vidare berättat att hon minns att hon reflekterade särskilt över att tavlan såg ut att höra hemma i en äldre människas hem och att man i den åldern snarast brukade ha en inramad affisch på väggen.

När det gäller värderingen av de muntliga uppgifterna har samtliga förhörspersoners utsagor uppfattats som inlevelsefulla och detaljrika på ett sätt som gör att de framstår som självupplevda. Även om Erik Evrén har lämnat sina uppgifter i egenskap av kändis, vilket i sig medför att de ska beaktas med viss försiktighet, har han framstått som trovärdig. Hans uppgifter får också starkt stöd av de av honom åberopade förhörspersonernas utsagor. Den omständighet att hans påståenden om när och hur Sigurd Eurén förvärvade tavlan har ändrats under målets handläggning, med anledning av att nya uppgifter framkommit av betydelse för den frågan, föranleder ingen annan bedömning. Han har på fråga uppgett att han aldrig kunnat uttala sig med säkerhet om detta utan att han har fått utgå ifrån de skriftliga handlingar han haft tillgång till och att han alltså inte med säkerhet kan uttala sig om huruvida det var fråga om en avskedsgåva, även om det framstår som troligt. Det rör sig om förhållanden som Erik Evrén inte själv har iakttagit eller upplevt och med hänsyn till svårigheterna att klarlägga dessa framstår det inte som anmärkningsvärt att uppgifterna har ändrats.

När det sedan gäller bedömningen av övriga förhörspersoners trovärdighet ska beaktas att Margareta och Monica Evrén är närstående till Erik Evrén och i någon mån att Maria Lindmark är vän till makarna Evrén. De har dock alla tre framstått som trovärdiga. Vidare har det inte framkommit omständigheter som ger anledning till antagandet

att någon av förhörspersonerna skulle ha misstagit sig om sina iakttagelser och minnesbilder.

Sammantaget ger den bevisning som Erik Evrén har lagt fram i denna del starkt stöd för hans påståenden om att han fått tavlan i gåva av sin farfar Sigurd Eurén, som dessförinnan ägde och innehade tavlan i bostaden på Djursholm, och att tavlan i samband med detta kom i Erik Evréns besittning.

Evelina Asp har invänt att gåvan inte kan anses fullbordad med anledning av att kravet på tradition inte har uppfyllts. Tingsrätten konstaterar dock att såväl Erik Evréns påståenden som den bevisning han har presenterat innefattar de moment som krävs för fullbordande av gåva av lös egendom, dvs. att Sigurd Eurén ägde och innehade tavlan när den överläts samt att den sedan traderades och hamnade i Erik Evréns besittning. Vad sedan gäller frågan om huruvida Erik Evrén erlade gåvoskatt enligt dåvarande lagstiftning saknas utredning om tavlans värde vid den tidpunkten, varför det inte kan klarläggas huruvida gåvan ens var skattepliktig. Inte heller denna invändning bedöms påverka värdet av Erik Evréns bevisning. Det anförda innebär att Evelina Asp inte har fört fram omständigheter som medför att Erik Evréns bevisning i denna del inte längre kan anses tillräcklig.

Den påstådda deponeringen av tavlan hos makarna Asp och tiden därefter

Erik Evrén har påstått att han år 1992 deponerade tavlan hos makarna Asp där tavlan därefter har kommit att hänga kvar till dess den flyttades till Bukowskis i samband med Kerstin Asps frånfälle.

Till styrkande av detta har Erik Evrén åberopat sina egna uppgifter. Han har i sitt förhör lämnat en berättelse som överensstämmer med vad som framgår under utveckling av talan ovan, med vissa tillägg och förtydliganden. Bland annat har han berättat att tavlan aldrig kom att hängas upp när de flyttade till fastigheten på Värmdö eftersom tavlan inte hade någon plats i det nybyggda huset som hade många fönster och få väggar. Han har berättat att tavlan istället kom att förvaras inlindad i ett paket och

förbli undanstoppad, då den inte heller hade en lämplig plats i den andra byggnad som planerades och påbörjades på fastigheten och som skulle utgöra sovrum till deras barn. Vad avser deponeringen har han berättat att han och Margareta Evrén insåg att tavlan aldrig skulle komma att hängas upp i deras hem varvid de kom på idén att låta tavlan hänga hos makarna Asp då den lämpade sig väl för deras lägenhet och var säkrare än hos dem eller på ett museum.

Erik Evréns berättelse får starkt stöd av vad Margareta Evrén har berättat om deponeringen och skälen för den. Margareta Evrén har berättat att det var en konstant byggnadsprocess på fastigheten under den aktuella perioden och att de förvarade en del saker hos makarna Asp som bodde i närheten och som också engagerade sig och deltog i bygget. Hon har inte kunnat minnas vem som kom på idén om deponeringen men berättat att det var en praktisk överenskommelse med anledning av att tavlan inte passade in i deras hem samtidigt som Erik Evrén inte ville göra sig av med den. Vidare har hon berättat att hon följde med Kerstin Asp för att köpa tavelbelysning inför att tavlan skulle hängas upp. Hon har uppgett sig vara helt säker på att makarna Asp, som saknade konstintresse och större ekonomiska tillgångar, inte har köpt eller kunde ha köpt tavlan samt att det är hon och Erik Evrén som såg till att tavlan lämnades över till makarna Asp.

Erik Evréns uppgifter får vidare stöd av Maria Lindmarks vittnesmål. Hon har berättat att hon som vän var involverad i och behjälplig med flytten och packningen varvid allt i Erik Evréns lägenhet på Götgatan packades ned och följde med i flytten samt att en del saker, som hon minns det, förvarades i ett äldre hus på fastigheten. Vidare har hon uppgett att hon och Margareta Asp pratade om tavlan och huruvida den stora pjäsen som inte passade så bra i huset på Värmdö skulle hängas upp, men att tavlan aldrig kom att hängas upp. Hon har uppgett att hon vet att Margareta Evréns föräldrar fick låna tavlan för att den inte skulle vara undanstuvad i ett fuktigt utrymme, vilket Margareta Evrén har berättat för henne.

Den utredning som nu har presenterats ger alltså starkt stöd för Erik Evréns påstående om att hans tavla kom att deponeras hos makarna Asp. Frågan är då om Evelina Asp har fört fram några omständigheter som förtar värdet av hans bevisning.

Till vederläggande av Erik Evréns talan och påstående i denna del har Evelina Asp fört fram att Annelie Blomquist Asp, som lärde känna familjen år 1994, aldrig har hört från någon att tavlan rätteligen tillhör Erik Evrén, utan att detta påstods först sedan tavlans värde blev känt. Till stöd för detta har hon åberopat förhör med Annelie Blomquist Asp. Annelie Blomquist Asp har berättat att hon hade en mycket nära relation till makarna Asp och att hon i förbigående någon gång under våren 2019 pratade med Kerstin Asp om tavlan som då nämnde att den var fin och att det var en kopia av en tavla som var målad av en konstnär som var populär på 60–70-talet, men som aldrig sa att tavlan skulle ha tillhört Erik Evrén. Hon har vidare uppgett att hon inte har pratat med Erik Evrén om tavlan innan dess värde blev känt, men jämväl om hans farfar, samt att hon inte kan minnas att Margareta Evrén har berättat att tavlan tillhörde Erik Evrén innan denna tidpunkt. Evelina Asp har vidare såsom skriftlig bevisning åberopat ett flertal skriftliga konversationer mellan Annelie Blomquist Asp och Erik, Margareta respektive Gabriella Evrén som skett efter Kerstin Asps bortgång. Såvitt kan utläsas av dessa har den omständighet att tavlan tillhör Erik Evrén i vart fall inte påtalats i skrift innan Annelie Blomquist Asp den 6 februari 2020 var i lägenheten med Bukowskis och fick besked om att tavlan hade ett högt värde.

Erik Evrén har å sin sida uppgett att han vid två tillfällen, i samband med att han pratade med Annelie Blomquist Asp om hans farfar och dennes koppling till Jönköping och STAB, berättade om tavlan och dess ursprung samt uppgav att den var hans. Han har berättat att samtalen skedde under 90-talet, varvid det första skedde vid ungdomsbordet i samband med en familjesammankomst när hon och hennes dåvarande partner hade flyttat till ett boende i Danderyd och det andra skedde med både Annelie Blomquist Asp och hennes dåvarande partner. Han har uppgett sig vara förvånad över påståendet om att ingen i familjekretsen skulle veta att tavlan härrör från hans farfar och tillhör honom.

Även Margareta Evrén har berättat att hon innan tavlan värderades men efter Kerstin Asps bortgång pratade med Annelie Blomquist Asp om att tavlan tillhör Erik Evrén. Hon har uppgett att ett av tillfällena var under ett samtal emellan den 19 januari 2020 som syftade till att Annelie Blomquist Asp skulle boka ett möte för att påbörja uppdelningen av lösöret i dödsboet, varvid hon berättade att tavlan som hängde över soffan tillhörde Erik Evrén och att de hade lånat ut den till makarna Asp. Hon har uppgett att Annelie Blomquist Asp svarade ”okej” men att hon inte kan vara helt säker på att Annelie Blomquist Asp förstod att det var just den aktuella tavlan hon menade även om hon var tydlig med att det var den tavla som hängde över soffan. Vidare har hon uppgett att hon informerade Annelie Blomquist Asp om detta vid ett möte i samband med Kerstin Asps begravning och sedan i samband med att Annelie Blomquist Asp ringe och informerade om tavlans värde den 6 februari 2020 när Bukowskis var i lägenheten.

Av det som framkommit bedömer tingsrätten att Erik Evréns uppgifter om de samtal han menar sig ha haft med Annelie Blomquist Asp är förhållandevis vaga och rör förhållanden som påstås ha skett mycket lång tid tillbaka i tiden. Med hänsyn till detta och till att det inte finns någon annan utredning som styrker hans uppgifter kan inte enbart hans uppgifter anses tillräckliga för att det ska vara bevisat att han har talat om för Annelie Blomquist Asp att tavlan tillhör honom. När det gäller Margareta Evréns uppgifter har hon gett uttryck för en osäkerhet kring om Annelie Blomquist Asp uppfattade vilken tavla som avsågs vid det första samtalet. Hon har däremot inte uttryckt någon sådan osäkerhet när det gäller samtalet i samband med begravningen. Annelie Blomquist Asp har uppgett att hon inte minns att det sades något om att Erik Evrén skulle vara ägare av tavlan, men har samtidigt inte uttryckligen förnekat att detta kan ha sagts. Enligt tingsrätten talar Margareta Evréns uppgifter för att hon informerade Annelie Blomquist Asp om detta. Enbart Margareta Evréns uppgifter om detta kan dock inte anses vara tillräckliga för att det ska vara bevisat att det innan tavlans höga värde blev känt påtalades för Annelie Blomquist Asp att tavlan tillhör Erik Evrén på ett sätt som uppfattades av henne.

Den omständighet att det inte är klarlagt att ägandeförhållandena till tavlan har påtalats tydligt för Annelie Blomquist Asp innan tavlans värde blev känt har dock ingen omedelbar betydelse för frågan om tavlan tillhör Erik Evrén och om den deponerades hos makarna Asp, även om det självklart kan påverka trovärdigheten i hans påståenden om detta. Tingsrätten bedömer dock inte att denna omständighet förtar värdet av den tidigare presenterade bevisningen i sådan grad att den inte längre kan anses tillräcklig. Vid den bedömningen har bland annat beaktas att det framstår som mindre troligt att samtliga av Erik Evrén, Margareta Evrén, Monica Evrén och Maria Lindmark skulle ljuga i sina berättelser om tavlan. Vidare har beaktats att det inte förefaller vare sig konstigt eller ovanligt att låna ut saker inom familjen utan att upplysa andra om detta. Det har inte framkommit någonting som tyder på att det tidigare funnits anledning för Erik Evrén att tydligt påtala ägandeförhållandena till eller deponeringen av tavlan för exempelvis Annelie Blomquist Asp. Det kan också nämnas att det utifrån vad som framkommit i målet framstår som långsökt att Erik Evrén plötsligt skulle gripa in och helt grundlöst göra anspråk på en tavla i dödsboet enbart av det skäl att tavlan visade sig ha ett högt värde.

När det sedan gäller det som Annelie Blomquist Asp har berättat om hennes samtal med Kerstin Asp rörande tavlan kan konstateras att hon inte har nämnt någonting om att frågan om äganderätten till tavlan överhuvudtaget diskuterats. Hennes uppgifter om samtalet bedöms därför inte ha någon större betydelse för vare sig frågan om äganderätten till tavlan eller om deponeringen.

Vidare har Evelina Asp ifrågasatt att deponeringen inte dokumenterades. Utifrån det som framkommit om Erik Evréns goda relation till makarna Asp och då det inte är klarlagt att tavlans höga värde blev känt förrän efter Kerstin Asps frånfälle, framstår det inte i sig som anmärkningsvärt att deponeringen aldrig dokumenterades. Den omständighet att makarna Evrén dokumenterade ett lån till makarna Asp, vilket de uppgett berodde på att lånet bestod av medel som de i sin tur hade lånat av banken, medför ingen annan bedömning.

När det slutligen gäller bouppteckningen efter Åke Asp kan konstateras att den inte ger någon indikation på att en värdefull tavla skulle ha ingått i kvarlåtenskapen. Om detta berodde på att tavlan inte har tagits med i bouppteckningen av det skälen att den inte var en del av kvarlåtenskapen, eller om det berodde på att tavlans värde vid den tidpunkten var okänt, kan dock inte klarläggas. Bouppteckningen ger således inte stöd för någon av de olika ståndpunkter som presenterats i målet.

Sammanfattning och slutsats

Vid en slutlig värdering av den samlade bevisningen i målet talar det visserligen mot Erik Evréns talan att tavlan var i dödsboets besittning. Den bevisning som Erik Evrén har presenterat innefattar dock en rimlig förklaring till detta och är även i övrigt så stark att han har förmått fullgöra sin bevisbörda och styrka sitt påstående om att han har bättre rätt till tavlan än dödsboet. Evelina Asps invändningar och bevisning förtar inte värdet av Erik Evréns utredning på ett sådant sätt att den inte kan anses tillräcklig. Käromålet ska därför bifallas.

Rättegångskostnader

Med hänsyn till utgången i målet ska dödsboet i egenskap av svarandepart ersätta Erik Evrén för hans rättegångskostnader. Det noteras därvid att Evelina Asp och Margareta Evrén i egenskap av dödsbodelägare inte uppträder som enskilda parter i målet, utan att de båda agerar som företrädare för dödsboet.

Dödsbodelägarna har vitsordat den begärda ersättningen för ombudsarvode som därmed ska utgå.

Erik Evrén har vidare begärt ersättning med 5 460 kr avseende utlägg för inhämtande av bevisning i målet som skedde genom en resa till STAB:s arkiv i Riksarkivet Vadstena. Av beloppet avser 517 kr bränslekostnader, 4 077 kr logi och mat samt 866 kr riksarkivets kopieringskostnader, allt enligt ingivna kvitton. Som skäl för detta har han fört fram i huvudsak följande. Det fanns ingen på Riksarkivet som kunde gå igenom det omfattande arkivmaterialet som enbart fanns i fysisk form varför han fick rådet att

själv åka ned för att leta efter de handlingar han eftersökte. Det var nödvändigt att ta fram material med anledning av svarandens invändningar och även mer material än vad som slutligt behövdes eftersom det rådde osäkerhet kring tillgängligheten hos Riksarkivet och om svaranden skulle komma med fler invändningar. Riksarkivets kostnader består av kopiering och vidimering av de dokument han tog fram. Dessa dokument skickades senare till honom via post eftersom de inte hade möjlighet att utföra kopieringen under den korta vistelsen.

Evelina Asp har bestritt anspråket och som skäl för detta i huvudsak anfört att det är möjligt att hämta in handlingar från Riksarkivet utan att närvara personligen samt att enbart ett begränsat antal sidor har getts in i målet. Ett belopp om 160 kr har vitsordats som skäligt vilket avser 40 sidor á 4 kr.

Tingsrätten bedömer att det i sig har varit skäligen påkallat för Erik Evrén att eftersöka bevisning hänförlig till hans farfar och dennes arbete med anledning av tvistefrågorna i målet. Av den utredning Erik Evrén har gett in framgår vidare att han varit tvungen att själv åka till Riksarkivet Vadstena för att eftersöka handlingar i det omfattande arkivmaterialet. Med hänsyn till detta bedömer tingsrätten att kostnaderna för resa med 517 kr, hotellvistelse med 3 440 kr och kopieringskostnader med 866 kr är skäliga. Vad sedan avser kostnaden för mat får Erik Evrén anses skäligen tillgodosedd med 60 kr per dag under de tre dagar resan pågick, vilket motsvarar det dagtraktamente som utgår i ersättning till vittnen m.m. Sammanlagt ska ersättning utgå med 5 003 kr.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga 1 (TR-02)

Ett överklagande ska ha kommit in till tingsrätten senast den 19 april 2022.

Överklagandet prövas av Svea hovrätt. Prövningstillstånd krävs.

Mathilda Kilander

Hur man överklagar

Dom i tvistemål, tingsrätt

TR-02

Vill du att domen ska ändras i någon del kan du överklaga. Här får du veta hur det går till.

Överklaga skriftligt inom 3 veckor

Ditt överklagande ska ha kommit in till domstolen inom 3 veckor från domens datum. Sista datum för överklagande finns på sista sidan i domen.

Överklaga efter att motparten överklagat

Om ena parten har överklagat i rätt tid, har den andra parten också rätt att överklaga även om tiden har gått ut. Det kallas att anslutningsöverklaga.

En part kan anslutningsöverklaga inom en extra vecka från det att överklagandet har gått ut. Ett anslutningsöverklagande måste alltså komma in inom 4 veckor från domens datum.

Ett anslutningsöverklagande upphör att gälla om det första överklagandet dras tillbaka eller av något annat skäl inte går vidare.

Så här gör du

1. Skriv tingsrättens namn och målnummer.
2. Förklara varför du tycker att domen ska ändras. Tala om vilken ändring du vill ha och varför du tycker att hovrätten ska ta upp ditt överklagande (läs mer om prövningstillstånd längre ner).
3. Tala om vilka bevis du vill hänvisa till. Förklara vad du vill visa med varje bevis. Skicka med skriftliga bevis som inte redan finns i målet.

Det är inte säkert att du kan lägga fram nya bevis. Vill du göra det ska du förklara varför du inte lagt fram bevisen tidigare.

Vill du ha nya förhör med någon som redan förhörts eller en ny syn (till exempel besök på en plats), ska du berätta det och förklara varför.

Tala också om ifall du vill att motparten ska komma personligen vid en huvudförhandling.

4. Lämna namn och personnummer eller organisationsnummer.
Lämna aktuella och fullständiga uppgifter om var domstolen kan nå dig: postadresser, e-postadresser och telefonnummer.
Om du har ett ombud, lämna också ombudets kontaktuppgifter.
5. Skriv under överklagandet själv eller låt ditt ombud göra det.
6. Skicka eller lämna in överklagandet till tingsrätten. Du hittar adressen i domen.

Vad händer sedan?

Tingsrätten kontrollerar att överklagandet kommit in i rätt tid. Har det kommit in för sent avvisar domstolen överklagandet. Det innebär att domen gäller.

Om överklagandet kommit in i tid, skickar tingsrätten överklagandet och alla handlingar i målet vidare till hovrätten.

Har du tidigare fått brev genom förenklad delgivning, kan även hovrätten skicka brev på detta sätt.

Prövningstillstånd i hovrätten

När överklagandet kommer in till hovrätten tar domstolen först ställning till om målet ska tas upp till prövning.

Hovrätten ger prövningstillstånd i fyra olika fall.

- Domstolen bedömer att det finns anledning att tvivla på att tingsrätten dömt rätt.
- Domstolen anser att det inte går att bedöma om tingsrätten har dömt rätt utan att ta upp målet.
- Domstolen behöver ta upp målet för att ge andra domstolar vägledning i rättstillämpningen.
- Domstolen bedömer att det finns synnerliga skäl att ta upp målet av någon annan anledning.

Om du *inte* får prövningstillstånd gäller den överklagade domen. Därför är det viktigt att i överklagandet ta med allt du vill föra fram.

Vill du veta mer?

Ta kontakt med tingsrätten om du har frågor. Adress och telefonnummer finns på första sidan i domen.

Mer information finns på www.domstol.se.